

KUNSTENCENTRUM STUK
KUNSTENCENTRUM STUK
16974

DeMorgen

De Morgen
06.10.2011
Page: 33

Circulation: 74388

392a05
359

Choreograaf **ARCO RENZ** palmt Leuvense schouwburg in met 'Dust' De kunst van het verleiden

LEUVEN • In de Leuvense stadsschouwburg is *Dust*, het nieuwe werk van de Duitse choreograaf Arco Renz, in première gegaan. Renz werkt voor de tweede keer samen met Lawrence Malstaf, een Belgisch beeldend kunstenaar die vaak voor het theater kiest als biotoop voor zijn werk.

DOOR PIETER T'JONCK

De eerste samenwerking tussen Renz en Malstaf kwam er ter gelegenheid van een opdracht voor Renz van het Noorse gezelschap Carte Blanche uit Bergen. *Mad* was hier nooit te zien. De scenografie, een intrigerende installatie van verschuivende wanden van kettingdraden, was echter als autonoom kunstwerk onder de naam *Territorium* in Eindhoven te bezichtigen. Ook de scenografie van *Dust* leidt onder de naam *Pavillion* een eigen leven: een eerste versie stond al in Utrecht. Volgend jaar toont de Hasseltse Triënnale Superbodies een tweede. In Leuven oogt *Pavillion* als een gigantisch zeil in dun plastic. Een vernuftige mechaniek laat het doek op een grillige manier boven de vloer van het podium wervelen.

Hoe verloopt zo'n samenwerking als de scenografie en de dans autonome werken zijn?

Lawrence Malstaf: "Toen we praatte over een tweede samenwerking had Arco het vaak over het grillige beeld van vogelzwermeren. Ik was toen bezig met de eerste schetsen voor *Pavillion* en toonde ze aan Arco.

Hij kon zich daar onmiddellijk in vinden. Vanaf juni zijn we dan beginnen te onderzoeken hoe je zou kunnen dansen onder mijn zeil."

Arco Renz: "Het mooie van dit werk is dat het een sterk contrast vormt met het thema waaruit de dans is ontstaan. Ik wilde verleiding als een vorm van manipulatie tonen. Verleiding suggereert nabijheid, maar creëert in realiteit afstand.

"Op een bepaald moment heb ik met een mannelijke en vrouwelijke stripteasedanser gewerkt. Die zitten niet meer in het stuk, maar die man bevestigde wel wat ik dacht. Een stripper, zei hij, wekt verlangen op, maar telkens als de begeerte opzet trekt hij zich terug, tenzij er geld op tafel komt. *Pavillion* kent die perverse niet. Het zeil is een mooi object om naar te kijken. Het doet zich niet anders voor dan het werkelijk is. De bewegingen staan heel dicht bij de natuur, en toch is het een artificiële constructie."

Maar het stuk heet *Dust*, stof dus. Het rondwervelende zeil wekt voortdurend geruis en wind op, die als het ware het stof doet opwaaien. Is dat geen andere betekenislaag?

Renz: "Daarin zit inderdaad een parallel. *Dust* gaat ook over vergankelijkheid en verandering, en daar zijn stof en wind de oudste symbolen van."

Malstaf: "Ik bewonder de sculpturale kwaliteit van Arco's werk. Voor mij is ook dat een contrast: het zeil is het tegengestelde van sculpturaal. De beelden die het tovert zijn even voorbijgaand als rookpluimen of

ARCO RENZ:
Meer dan in hun technisch kunnen ben ik geïnteresseerd in de energie, de présence van dansers

golven op het water. Dat is een constante in mijn recente werk: objecten maken die naar het immateriële neigen, maar die de toeschouwer wel tot een bepaald gedrag voeren, mensen organiseren onder zachte dwang."

Arco, jouw choreografisch werk was nooit verhalend. Je

omschreef het altijd als 'abstracte dramaturgie'. Maar nu lijkt je wel een specifiek thema aan te kaarten.

Renz: "Ik blijf trouw aan het idee achter abstracte dramaturgie. Mijn dans is de vertaling van gedachten en observaties in het gewone leven naar een abstracte choreografische vorm. Maar in die vorm doen zich dezelfde spanningen voor als in het gewone bestaan. Dat stimuleert de verbeelding van de kijker meer dan wanneer je zou proberen iets rechtstreeks uit te beelden.

"Ik droom vaak van een choreografie waarin er helemaal niets ruimtelijks of fysieks meer is, maar enkel bewegingen in de tijd. Maar dan kom je bij muziek uit, vrees ik. Toeschouwers moeten in elk geval niet proberen om wat ze zien te interpreteren als een uitbeelding van het thema."

Welke danstaal hanteer je dan?

Renz: "Meer dan in hun technisch kunnen ben ik geïnteresseerd in de energie, de présence van dansers. Ik merk dat ik meer hun ogen dan hun bewegingen volg. Hier houd ik dat levend door alle vier de dansers hun eigen bagage als danser en als mens te laten. Ik vertrek van de eenvoudigste gegevens als ademhaling, houding en alombekende thema's als vrijheid, dwang en weerstand. Dingen die je leert en kent, zelfs als je nooit zou dansen. Die geeft elke danser dan op zijn eigen manier vorm."

i Dust, op tournee vanaf maart 2012. www.stuk.be